

Arrest

nr. 120 815 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Franse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 april 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MALLIEN en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Franse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 1 december 1975.

Op 24 oktober 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende.

Op 18 april 2013 wordt aan de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) uitgereikt. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, § 2, 2e lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 24.10.2012 werd ingediend door:

Naam: B., D. (...)

Geboorteplaats: Fontainebleau

Nationaliteit; Frankrijk

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Geboortedatum: (...)

Verblijvende te (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene diende op 24.10.2012 een aanvraag van verklaring van inschrijving in als werknemer / werkzoekende (art. 40 §4, 1° - wet 15.12.1980) en legde ter staving van die aanvraag volgende bewijsstukken voor: bewijs van inschrijving bij de VDAB en een interim kantoor, een sollicitatiebewijs, bewijs van ziekteverzekering, inburgeringscontract, bewijs van aanmelding bij onthaalbureau, inschrijvingsformulier Nederlandse les, attest werkloosheidsuitkering en een C1-formulier van RVA.

Als werknemer kan betrokkene het verblijfsrecht niet bekomen bij gebrek aan het voorleggen van eert werkgeversverklaring overeenkomstig het model bijlage 19bis of gelijkwaardig (zie art. 50, §2, 1° KB 8.10.1981).

Om het verblijfsrecht te genieten als werkzoekende dient men, overeenkomstig art. 50 §2, 3° (KB 08.10.1981) ten eerste aan te tonen ingeschreven te zijn bij de vdab of sollicitatiebrieven voor te leggen en ten tweede te bewijzen een reële kans te maken op tewerkstelling.

De eerste voorwaarde is door voorlegging van het bewijs van inschrijving als werkzoekende bij de VDAB voldaan. Wat de tweede voorwaarde betreft, bewijst betrokkene echter niet afdoende een reële kans op tewerkstelling te maken. Een korte tewerkstelling in het verleden, een inschrijving bij de VDAB en een interim kantoor hoeven immers niet noodzakelijk te betekenen dat betrokkene heden een reële kans op tewerkstelling heeft. Betrokkene is er, sinds zijn aanvraag tot verblijf in België (sinds 24.10.2012), niet meer in geslaagd om ook maar één dag tewerkgesteld te worden. Hij heeft zich wel ingeschreven bij een interimkantoor en werd door hen meermaals voorgesteld voor een job als plaatser van ramen en deuren maar dit heeft tot op heden geen resultaat opgeleverd. Verder blijkt uit het dossier niet dat betrokkene zelf actief op zoek is naar een job en ook zelf gesolliciteerd heeft voor een job. In het dossier zit nergens enige informatie betreffende eigen sollicitaties, diploma's, vaardigheden, vroegere werkervaring, een succesvol afgeronde sollicitatieprocedure of een concreet voorstel van een werkgever of andere bewijzen waaruit zijn reële kans op tewerkstelling zouden kunnen blijken. Betrokkene is kennelijk ook de Nederlandse taal nog niet of niet voldoende machtig, wat verder afbreuk doet aan zijn reële kansen op de arbeidsmarkt.

Betrokkene bewijst verder werkloosheidsuitkering te ontvangen sinds september 2012. Het verkrijgen van werkloosheidsuitkering op zich geeft geen recht op het verkrijgen van de verklaring van inschrijving. De hoofdactiviteit van een persoon die werkloosheidsuitkering ontvangt zou 'werk zoeken' moeten zijn. Er dient dus voldaan te worden aan de voorwaarden overeenkomstig art. 50, §2, 3° om het verblijfsrecht te kunnen genieten. Dit is in casu niet het geval.”

2. Rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In haar middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40, §4, 1° van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) wegens een gebrekkige motivering.

Zij verstrekt in de synthesesmemorie de volgende toelichting bij haar middel:

“2. SCHENDING VAN ARTIKEL 40 §4, 1° Vreemdelingenwet.

Artikel 40 §4, 1° van de Vreemdelingenwet vereist dat verzoeker bewijst dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld.

Uit het hierbij gevoegd outlook bestand blijkt dat verzoeker van 10 September 2012 tot 22 februari 2013 een 83-tal sollicitatiebrieven heeft verzonden en naar tientallen sollicitatiegesprekken is geweest.

Uit de schriftelijke verklaring van de Heer F.T. (...), geldend als getuigenbewijs ov. art. 961/1 Gerechtelijk Wetboek, van toepassing op administratieve geschillen overeenkomstig art. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, moge blijken dat deze documenten aan de bevoegde bediende van de dienst vreemdelingenzaken in de Gemeente Schilde zijn getoond, doch dat zij er geen acht op wenste te slaan. De Heer F.T. (...) verwoordt het als volgt:

"De bediende van de Gemeente Schilde, bevoegd voor vreemdelingenzaken, vond het niet noodzakelijk hiervan kennis te nemen of hiervan kopieën te nemen. Ze was enkel geïnteresseerd in de documenten aangaande werkloosheidsteun, sociale zekerheid e.d. Ondergetekende kan zich niet van de indruk ontdoen dat er alzo een verkeerd beeld is verschaft aan de federale dienst Vreemdelingenzaken dat de heer D.B. (...) niet effectief solliciteerde, doch enkel naar België was gekomen om werkloosheidsuitkering te bekomen en deze toestand wenst te bestendigen, wat geenszins het geval is."

In de Nota met Opmerkingen van de Belgische Staat wordt gesteld dat een "slechte informatiedoorstroom" niet aan FOD Binnenlandse Zaken kan worden toegerekend; zowel de Vreemdelingenwet als in het bijzonder het uitvoeringsbesluit KB van 8 oktober 1981 verplicht de aanvrager om de nodige bescheiden en informatie te verstrekken via de Gemeentelijke dienst voor Vreemdelingenzaken; wanneer deze niet goed functioneert, dan dient de Federale Overheid de nodige maatregelen te nemen en is het haar dus wel toerekenbaar.

Na de eerste sollicitatierondes heeft verzoeker de volgende maatregelen genomen om zich des te beter op de arbeidsmarkt te kunnen profileren:

- het volgen van een opleiding "Basic Elements of Safety SCC - Securite de Base VGA" waarbij het diploma behaalde op 17 december 2012;

- het afgesloten hebben van een Trajectovereenkomst met de VDAB op 14 maart 2013, genaamd "Intensieve begeleiding naar werk";

- het volgen van diverse cursussen om de Nederlandse taal machtig te zijn bij CVO Kapellen- Ivoran, aanvullend ondersteund met prive-cursussen Nederlands 1.1. bij Berlitz.

Wat de indruk betreft van I.V.D.M. (...) van VDAB, in haar e-mail van 14 mei 2013, dient te worden geciteerd:

"Ik kan u bevestigen dat de heer B. (...) een gemotiveerde indruk geeft, regelmatig solliciteert en degelijke ondersteuning krijgt van de persoon bij wie hij inwoont."

Wat de noodzakelijke opleiding in het Nederlands betreft, mag niet uit het oog worden verloren dat de huisarts Dr. T.R. (...) op 15 mei 2013 verklaarde:

"Ondergetekende dokter in de geneeskunde en als huisarts van bovengenoemde patiënt bevestig ik dat Mr. B. (...) preventief Valproate Retard moet nemen om epileptische insulten te voorkomen. Het is bekend, zo blijkt uit de bijsluiter, dat dit product een remmend effect kan hebben op het assimileren van leerstof, dus ook een nieuwe taal. Verder is Mr; B. (...) een gezond functionerende man."

Verzoeker heeft bewezen dat hij het hierboven vermeld diploma VGA heeft kunnen behalen bij het Provinciaal Veiligheidsinstituut te Antwerpen. Met het Nederlands gaat het ook elke dag beter, dankzij de bovenvermelde opleidingen en samen woont met de heer F.T. (...).

Uit de documenten waarop uw Raad gewag mag slaan, blijkt derhalve voldoende dat verzoeker naar werk zoekt en een reële kans maakt op de arbeidsmarkt - wat ook de verkondigde mening is van de trajectbegeleidster bij de VDAB.

3. GEBREKKIGE MOTIVATE OV. ART. 3 Federale Motiveringswet dd. 29 juli 1991

De tewerkstelling bij Randstad moge dan ook plaatsgevonden hebben voor de formele aanvraag voor een verblijf van meer dan drie maanden als EU-burger, doch, het attest van zijn mogelijke tewerkstelling maakt wel deel uit van het administratief dossier met de vermelding dat hij regelmatig voorgesteld wordt voor vacatures plaatser ramen en deuren, doch niet is weerhouden - in tegenstelling wat wel mogelijk is geweest, voor de winterprik 2012-2013, van 17 tot en met 19 September 2012.

Er wordt ook bevestigd door Randstad Construct dat hij nog zal worden voorgesteld voor hun toekomstige vacatures.

In het administratief dossier is ook de inschrijving gevoegd als werkzoekende bij de VDAB de dato 12 oktober 2012 dewelke vervolgens wordt opgevolgd met een opleiding intensief zoeken naar werk, zoals bepaald in het vermeld trajectcontract met de VDAB. FOD Binnenlandse Zaken weet dat dit de gevolgde procedure is bij de VDAB die verzoeker een gemotiveerde zoeker naar werk beschouwt.

Het sleutelstuk is echter de interne e-mail van de Dienst Vreemdelingenzaken van de Gemeente Schilde de dato 21 januari 2013 die geenszins de herhaaldelijk getoonde 83-sollicitatiebrieven meestuurt, doch de nadruk legt op "attest sociaal verzekerde, attest Europese ziekteverzekeringskaart, attest betaling werkloosheid, attest betaling ACV, ..." met de bijzonder suggestieve vraag: "mag er een E kaart

afgeleverd worden?"... Wat er voorafgaandelijk of nadien telefonisch is gemeld geworden door de vermelde bediende van de Gemeente Schilde is uiteraard niet gerepertorieerd ... FOD Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, had aanvullende info moeten vragen over de bereidheid van verzoeker om werk te zoeken, met ondersteuning van VDAB en taallessen. Bij gebreke aan deze aanvullende feitenvinding is er een niet in feite en in rechte voldoende motivatie voorhanden. De laatst vermelde op te vragen stukken waren in kiem voorhanden, zoals hierboven aangetoond, zodat de aangehaalde rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot nieuwe stukken niet in aanmerking komt."

3.2. De verwerende partij maakt haar standpunt kenbaar in haar nota:

"In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de materiele motiveringsplicht en een gebrekkige motivering.

Verzoeker betoogt dat in de bestreden beslissing foutief gemotiveerd wordt dat hij er niet in geslaagd is één dag te werken. Verzoeker verwijst verder naar thans bij het verzoekschrift gevoegde stukken, met name een startgesprek bij de VDAB d.d. 14 maart 2013 en een trajectbegeleiding van de VDAB d.d. 14 maart 2013. Hij zou dit allemaal ook gemeld hebben aan de gemeentebediende van de gemeente Schilde.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker niet betwist niet in aanmerking te komen voor een verblijf van meer dan drie maanden als werknemer.

Om een verblijfsrecht te genieten als werkzoekende moet verzoeker ten eerste bewijzen ingeschreven te zijn bij de VDAB of sollicitatiebrieven voorleggen en ten tweede voldoende bewijzen voorleggen waaruit een reële kans op tewerkstelling blijkt, overeenkomstig artikel 50, §2, 3° van het KB van 8 oktober 1981.

In de bestreden beslissing wordt aanvaard dat verzoeker voldoet aan de eerste van die voorwaarden, met name heeft verzoeker een bewijs van inschrijving bij de VDAB voorgelegd.

Met betrekking tot de tweede voorwaarde, wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoeker sinds zijn aanvraag tot verblijf van meer dan drie maanden in België d.d. 24 oktober 2012 niet meer gewerkt heeft. Verzoeker heeft weliswaar in September 2012 drie dagen gewerkt, maar niet meer sinds de indiening van zijn aanvraag. Verzoekers eerste grief volgt derhalve uit een slechte lezing van de motieven van de bestreden beslissing.

Verder wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat verzoeker is ingeschreven bij een interim-kantoor en hem meermaals werd voorgesteld voor een job als plaatsvervanger van ramen en deuren. Dit heeft tot op heden kennelijk nog geen resultaat opgeleverd. Bovendien blijkt nergens uit het administratief dossier informatie betreffende eigen sollicitaties, diploma's, vaardigheden, vroegere werkervaring, een succesvol afgeronde sollicitatieprocedure of een concreet voorstel van een werkgever of andere bewijzen waaruit zijn reële kans op tewerkstelling zou kunnen blijken. Verder is verzoeker de Nederlandse taal niet machtig, wat verder afbreuk doet aan zijn kans en op de arbeidsmarkt.

Verzoeker slaagt er niet in de draagkrachtige motieven, zoals vermeld in de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoeker beweert nog dat er sprake zou zijn van een slechte informatiedoorstroom van de gemeente Schilde naar verwerende partij toe. Vooreerst blijkt zulks niet uit het administratief dossier en bovendien kan verwerende partij moeilijk het handelen van de gemeente Schilde worden toegerekend.

In zoverre verzoeker thans nieuwe stukken bij zijn verzoekschrift voegt, dient te worden opgemerkt dat" de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van die beslissing kon beschikken (RvS 1 September 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

Het enig middel is ongegrond."

3.3. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Het verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 40, §4, 1° van de vreemdelingenwet, en naar het feit dat aan de verzoekende partij geen verblijfsrecht op grond van deze bepaling kan worden toegekend nu zij niet afdoende bewijst een reële kans op tewerkstelling

te maken gelet op de stukken die zij zou hebben voorgelegd en uit haar dossier niet zou blijken dat zij zelf actief op zoek is naar werk.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 24 oktober 2012 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende indiende op grond van artikel 40, §4, 1° van de vreemdelingenwet, waarbij zij werd verzocht om binnen de drie maanden bepaalde documenten voor te leggen, namelijk een inschrijving bij de VDAB, sollicitatiebrieven, een bewijs van voldoende bestaansmiddelen, een bewijs van werkgever dat zij een grote kans maakt op werk en een ziektekostenverzekering.

Artikel 40, §4, 1° van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;"

Uit het administratief dossier blijkt eveneens dat de verzoekende partij op 21 januari 2013 volgende documenten aan de gemeente overmaakte: een bewijs van inschrijving bij Randstad, een brief betreffende de Europese ziekteverzekerskaart, een attest van sociaal verzekerde, een inburgeringscontract, een inschrijvingsbewijs bij de VDAB, een formulier C1 van de RVA, een overschrijvingsformulier van het ACV, een attest betaling werkloosheid voor uitkeringen van september 2012 tot december 2012, attesten van inschrijving bij Randstad Renaix en Boom, een attest van aanmelding bij het onthaalbureau en een inschrijvingsformulier NT2-RG1 voor het schooljaar 2012-2013 bij het CVO van Kapellen. Het administratief dossier bevat tevens een bewijs dat de verzoekende partij via Randstad 3 dagen werd tewerkgesteld in september 2012.

De verzoekende partij meent dat zij wel voldoende naar werk zoekt en een reële kans maakt op tewerkstelling. Zij houdt voor dat zij tussen 10 september 2012 en 22 februari 2013 83 sollicitatiebrieven zou hebben verzonden en naar tientallen sollicitatiegesprekken zou zijn geweest, waarvan geen spoor terug te vinden is in het dossier, doch zij zou deze stavingsdocumenten hebben aangeboden aan de gemeente, die naliet ze over te maken aan de verwerende partij.

Daargelaten de vraag of de aangeboden stukken al dan niet verkeerdelijk niet werden toegevoegd aan het dossier en de vaststelling dat het motief dat uit het dossier niet zou blijken dat de verzoekende partij zelf actief op zoek is naar werk, is het hoofdmotief van de bestreden beslissing het feit dat niet afdoende is aangetoond dat de verzoekende partij een reële kans op tewerkstelling maakt. Dit op zich is determinerend.

De verzoekende partij maakt met haar verzoekschrift geenszins aannemelijk dat zij een reële kans op tewerkstelling maakt.

Het is niet kennelijk onredelijk om te stellen dat een attest van inschrijving als werkzoekende bij de VDAB, een tewerkstelling van drie dagen daterend van voor de aanvraag en een inschrijving bij een interimkantoor niet aannemelijk maken dat de verzoekende partij een reële kans op tewerkstelling maakt. In haar verzoekschrift voert zij aan dat zij een diploma heeft van de opleiding "*Basic Elements of Safety SCC – Sécurité de Base VCA*" en dat zij een trajectovereenkomst met de VDAB heeft gesloten, doch deze elementen worden pas voor het eerst in haar verzoekschrift aangevoerd en gestaafd, zodat zij de verwerende partij niet kan verwijten hiermee geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. De overige in het kader van haar aanvraag overgemaakte documenten en het feit dat zij verschillende cursussen Nederlands zou hebben gevolgd tonen op zich ook niet aan dat de verzoekende partij een reële kans maakt op werk. Nochtans blijkt uit het aanvraagformulier (bijlage 19), dus voor het nemen van de bestreden beslissing, dat de verzoekende partij uitdrukkelijk gevraagd werd binnen de drie maanden onder meer een bewijs van een werkgever dat zij een grote kans maakt op werk en sollicitatiebrieven voor te leggen. Voorts kan de verzoekende partij geenszins voorhouden dat de verwerende partij haar aanvullende informatie had moeten vragen, gelet op het feit dat haar bij de aanvraag uitdrukkelijk een periode van drie maand werd toegekend waarbinnen zij informatie kon aanbrengen, nu in deze aanvraag letterlijk wordt gesteld "*de betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, dus ten laatste op 23/01/2013 (dag/maand/jaar), de volgende documenten over te leggen: inschrijving VDAB, sollicitatiebrieven, bewijs van voldoende bestaansmiddelen, bewijs van werkgever dat je een grote kans maakt op werk, ziektekostenverzekering*". Het tegendeel beweren is in strijd met de gegevens van het administratief dossier.

Waar zij verwijst naar de e-mail van de trajectbegeleider van de VDAB van 14 mei 2013 waarin zij haar indrukken omtrent de verzoekende partij aanhaalt, wijst de Raad er op dat deze informatie dateert van na het nemen van de bestreden beslissing, zodat de verwerende partij niet kan worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Ook de zogenaamde verklaring van de huisarts, die niet terug te vinden is in het administratief dossier en evenmin werd toegevoegd aan het verzoekschrift zodat de waarachtigheid van het in het verzoekschrift weergegeven citaat niet kan worden nagegaan, dateert van na de bestreden beslissing en kan om de vermelde redenen niet in aanmerking worden genomen.

De verklaring van F.T., bij wie de verzoekende partij verblijft, omtrent de vermeende onwil van de gemeente Schilde om de documenten over te maken, betreft een loutere verklaring van een derde, die niet kan worden aanvaard als bewijs omdat zij niet op haar feitelijkheid en waarachtigheid kan worden getoetst. Bovendien komt het de Raad niet toe te oordelen over de vermeende slechte informatie-doorstroom naar de verwerende partij nu dit niet binnen zijn rechtsmacht valt. In elk geval wordt er vastgesteld dat zelfs 83 sollicitatiebrieven en tal van sollicitatiegesprekken niet mogen aantonen dat de verzoekende partij een reële kans op tewerkstelling heeft. Dergelijke stukken tonen desgevallend aan dat de verzoekende partij alles doet om tewerk gesteld te geraken maar hierin niet slaagt, ondanks haar intense pogingen. Dergelijke stukken tonen niet aan dat zij een reële kans op tewerkstelling heeft, eerder het tegendeel. De discussie of deze stukken al dan niet verkeerdelijk niet in het administratief dossier zijn opgenomen is dan ook irrelevant. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting erop wijst dat zij sedert oktober 2013 tewerkgesteld is, kan de Raad enkel vaststellen dat dit nieuwe gegevens zijn die dateren van na het nemen van de bestreden beslissing. De verzoekende partij stelt dat zij meermaals een poging ondernam om een nieuwe aanvraag in te dienen maar dat de gemeente Schilde dit weigert zo lang geen arrest van de Raad is tussengekomen. De Raad acht dit gegeven, dat zo het bewezen is manifest onwettelijk is, niet relevant voor de beoordeling van de bestreden beslissing nu ook dit gegeven dateert van na het nemen van de bestreden beslissing.

Tenslotte verduidelijkt de verzoekende partij niet waarom zij meent dat de vraag van de gemeente aan de verwerende partij of er een E-kaart mag afgeleverd worden een suggestieve vraag zou zijn en hoe dit aanleiding zou kunnen geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande is het niet kennelijk onredelijk om vast te stellen dat de verzoekende partij niet afdoende bewijst een reële kans op tewerkstelling te maken.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden

beslissing te schragen. De schending van de artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 40, §4, 1° van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN